

Cimitirul Mănăstirii Dintr-un Lemn

Colonelul topograf Tănăsescu Victor își doarme somnul de veci în cimitirul Mănăstirii Dintr-un Lemn

Profesor
CORNELIA GHINEA

Colonelul Tănăsescu Victor s-a născut la 28 octombrie 1868, în comuna Mănăstireni, plasa Ocolu, jud. Vâlcea, fiu al lui Tănase și al Mariei.

Pornește în cariera militară de la gradul de simplu soldat voluntar, în cadrul Regimentului 2 Vâlcea. Parcurge etapele serviciului militar, ajungând la 6 martie 1892 sergent major. La 1 octombrie 1894 s-a înscris ca elev la Școala de Subofițeri, pentru ca la 14 septembrie 1895 să devină elev al Școlii de Ofițeri, pe care a absolvit-o obținând gradul de sublocotenent și a fost repartizat la Regimentul 28 Infanterie.

La 1 februarie 1899, tânărul sublocotenent a fost detașat la Institutul Geografic Militar al Armatei. În urma obținerii gradului de locotenent va fi repartizat la Regimentul 3 Olt, la 7 aprilie 1900. Începând cu anul 1900, calitățile sale de viitor topograf își arată roadele, în unitățile în care a activat și anume Regimentul 2 Vâlcea de la 15 aprilie 1904 și Regimentul 29 Infanterie, de la 1 ianuarie 1906.

Șefii ierarhici îi remarcă realizările îndrăznețe, încă de la început. Astfel, în 1901, a desenat și redactat lucrările a două secțiuni ridicate în campania din 1900. A corectat și trasat curbele a două foi pentru imprimarea hărții la scara de 1/50 000. A reușit, în anul 1902, să ridice 100 de kmp, în regiunea muntoasă Petroșița și totodată a lucrat la ridicarea planului orașului Ploiești, iar în 1904, în regiunea cu deosebire grea, dintre Argeșel și Ialomița, a ridicat 140 kmp, pe cursul Dâmboviței, cu cartierul lucrărilor la Stoeneasca. A primit o inspecție de specialitate în timp ce se afla pe muntele Gărgăunilor, în Valea Dâmboviței (Bădeni), Vârful Sfântul Ioan, în regiunea muscelor, din stânga Argeșului.

Pentru scurtă vreme, cu gradul de căpitan, în perioada 16 aprilie 1907 la 1 aprilie 1908, activează în cadrul Regimentului 16 Infanterie. Cu gradul de maior este numit la 1 aprilie 1908, la Serviciul Geografic al Armatei, unde va îndeplini funcția de șef de circumscripție la harta țării. Totodată, a fost însărcinat cu ridicarea capului de pod de la Cernavodă.

În campania militară din cel de-al Doilea Război Balcanic, din anul 1913, a făcut parte din armata de operații, fiind încadrat la Biroul II, ca ofițer topograf al Marelui Cartier General al Armatei, mai târziu, a fost desemnat ca șef al circumscripției având în subordine 8 ofițeri, cu care a revizuit harta Bulgariei pe o distanță de 4600 kmp, în regiunea Orhanlia – Mezdra – Ferdianova. A reușit să realizeze această lucrare, învingând toate greutățile într-o țară străină, unde populația devenise ostilă, împiedicând cercetarea acestor obiective. Lucrările nu au putut continua decât cu ajutorul trupelor din Vrața.

Șeful secției topografice, colonelul Pavelescu, a fost impresionat de priceperea și devotamentul subalternului său. Și în acest sens, îi notează pe foaia calificativă aprecierile meritate: „Mulțumită energiei și devotamentului acestui ofițer s-au putut revizui 4 600 kmp, în regiunea cea mai grea și expusă a Bulgariei. La harta țării, unde este de 6 ani șef de circumscripție, mulțumită activității sale, a terminat în perioada 12 martie la 28 aprilie 1913, secțiunile de la Dunăre, între Calafat și Severin, de care a fost nevoie urgentă în acest an”. Pentru aceste merite a fost propus să fie decorat cu medalia „Bărbăție și Credință” de război. Aceeași apreciere și din partea colonelului Ionescu, directorul Direcției Tehnice a Serviciului Geografic.

În anul 1914, directorul lucrărilor de fortificații de pe noua frontieră dobrogeană, apreciază pe maiorul topograf că, „fiind detașat la lucrările capului de pod Turtucaia, pentru ridicarea și întocmirea hărții respective, în timp de 5 luni, a supravegheat și a executat personal lucrările topografice. Ofițerul, cu toate greutățile, a dat probe că posedă calitățile unui profesionist distins, că are o educație ostășească, care îl face să înțeleagă însărcinările delicate și conștiincioase, de care s-a achitat în mod elogios. În contextul acestor calități, îl propun să fie distins și întrebuințat în această specialitate, în însărcinările de inspector și conducător de lucrări, el bucurându-se, mai ales, de o instrucție generală”.

Deși este propus, având 8 ani vechime, să fie înaintat la gradul de locotenent-colonel, nu a fost admis. La 20 mai 1915, i s-a încredințat conducerea lucrărilor de măsurare a izlazurilor comunale, în care a dovedit aceeași pricepere, iar în 1916, în împrejurări grele a realizat 1/20.000 kmp din împrejurimile Siliștei, ridicând 288 kmp, în zona Gruia – Calafat – Bistreț, iar în cursul verii a revizuit harta Olteniei, la 1/100.000, care se cerea urgent la Marele Stat Major, în suprafață de 6.000 kmp.

Începând cu data de 8 noiembrie 1916, în urma reorganizării

Serviciului Geografic, fiind mutat la Iași, cu sediul în Palatul Administrativ, a fost numit șef al Secției Administrative, însărcinare ca urmare a marii dezvoltări ce s-a ocupat cu distribuirea hărților la toate armatele române și ruse.

La 18 ianuarie 1917, a fost încadrat ca ajutor de șef de Corp, funcție de care s-a achitat destul de bine, fapt pentru care a fost propus să fie avansat la gradul de locotenent-colonel, primind decretul de numire la 1 septembrie 1917. Este caracterizat de șefii săi ierarhici ca: muncitor, foarte scrupulos pentru materialele încredințate, conștiincios, în definitiv un ofițer indispensabil serviciului geografic, datorită cunoștințelor sale speciale.

În foaia calificativă din 1918 se specifică: „Este un vechi și desăvârșit topograf, făcând 8 campanii de la 1899 la 1907, și anume la harta țării, la planul orașului Ploiești, la fortificațiile de la Cernavodă. Cauza numirii sale ca șef al Secției Administrative a fost inerentă împrejurărilor, pe de o parte condiția de a fi la curent cu lucrările, instrumentele, materialele acestui serviciu iar pe de altă parte, să răspundă vigilenței necesare procurării, păstrării și întrebuințării acestui stoc de diverse, care formează averea serviciului”.

La 1 ianuarie 1919, o parte din secția sa, a revenit la București, colonelul Tănăsescu rămânând la Iași pentru evacuarea întregului serviciu în Capitală. A răspuns perfect acestei sarcini, având toate calitățile necesare îndeplinirii acestei misiuni grele, punând toată râvna și devotamentul pentru evacuare, în condiții anevoioase, ca să se efectueze cât mai bine.

Șeful Serviciului Topografic, colonelul Abramovici, a constatat că, și în anul 1919, subalternul său și-a îndeplinit cu aceeași conștiinciozitate și devotament conducerea Secției Administrative, considerând că notele date cu ocazia propunerii pentru anul 1919-1920 se mențin în totalitate, din cauza specializării sale ca bun topograf, fapt pentru care l-a propus la avansare la excepțional, la gradul de colonel. A fost înaintat la acest grad la 1 aprilie 1920, publicat în „Monitorul Oficial” nr. 50 din 7 iunie 1921. Odată cu această nouă situație militară, pentru felul și priceperea cu care conducea secția a fost propus pentru a fi decorat cu „Steaua României” clasa a V-a.

Anii 1921 și 1922 sunt caracterizați cu aceleași calificative de apreciere, care s-au bazat pe însușirile sale de bun gospodar, energie, calități necesare pentru conducerea Secției Administrative și a unei atitudini care în afara lucrărilor direct în legătură cu armata, tindea

spre a institui o industrializare, astfel precum erau toate instituțiile similare din țară.

În ianuarie 1926 a fost trecut în rezervă pentru limită de vârstă, prin Înaltul Decret nr. 3383, publicat în „Monitorul Oficial” nr. 1238/1926, Ordin de Zi nr. 439. Va fi trecut în retragere în anul 1932.

Privind retrospectiva carierei acestui ofițer, putem concluziona că a fost un cadru militar cu bune însușiri militare, dând dovadă de educație, disciplină și energie. A muncit intens de la gradele cele mai mici și a meritat cu prisosință gradele ce au urmat, atât ca ofițer inferior cât și mai în urmă, gradele superioare, în specialitatea de topograf, în care s-a remarcat și în care a adus reale servicii ca operator, fie ca inspector îndrumător al operatorilor tineri.

Din timpul campaniei și până la trecerea în rezervă a condus Secția Administrativă a serviciului, unde s-a preocupat de păstrarea materialelor atât de variate, hărți, hârtie, pietre, plăci matricole și toate celelalte materiale necesare imprimării cât și unui număr mare de instrumente și mașini. Pe lângă păstrarea a avut dificile griji pentru reprovizionări în timpuri grele, de sărăcie.

Munca sa conștiincioasă și fructuoasă și-a găsit recunoștința prin distincțiile ce i-au fost acordate: Semnul Onorific de Aur pentru 25 de ani (1914), Medalia „Avântul

Țării” pentru campania din anul 1913, Medalia Comemorativă 1916-1918 și Ordinul „Steaua României” de pace, clasa a IV-a, prin Înaltul Decret nr. 4767.

Neexistând informații despre familia sa și despre modul în care și-a găsit somnul de veci în cimitirul Mănăstirii Dintr-un Lemn, prin origini fiind vâlcean, gândesc că pronia cerească i-a ales locul de cinste și meritat.

Bibliografie

Depozitul Central de Arhivă Pitești, Memorii bătrâni, Colonei, litera T, nr. crt. 32.

COLONEL TOPOGRAPHER TĂNĂSESCU

VICTOR IS BURIED IN THE CEMETERY OF DINTR-UN LEMN MONASTERY

The article presents the life and the activity of Colonel Topographer Tănăsescu Victor. The information that is revealed has as source archive documents.

Keywords: Colonel Victor Tănăsescu, Dintr-un Lemn Monastery, Regiment 2 Vâlcea, topographer officer, military campaign.

NOTE

1 Asociația Județeană a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră „Basarab I” Pitești.